

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Gfv.VII.30.025/2014/8. szám

A Kúria a Pintér és Szabó Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a Kolozsvári & Waldmann Ügyvédi Iroda által képviselt I.r., II.r., III.r., a Takács Ügyvédi Iroda által képviselt V.r., a Nagy Ügyvédi Iroda által képviselt VI.r., VII.r., a Kolozsvári&Waldmann Ügyvédi Iroda által képviselt VIII.r., IX.r., X.r., a Takács Ügyvédi Iroda által képviselt Gusztos László XI.r., a Kolozsvári&Waldmann Ügyvédi Iroda által képviselt XII.r., XIII.r., XIV.r., XV.r., Dr. Tóth Tamás Vilmos ügyvéd által képviselt XVI.r., a jogi képviselő nélküli XVII.r., a Kolozsvári&Waldmann Ügyvédi Iroda által képviselt XVIII.r., XIX.r., Dr. Palánki Zsolt ügyvéd által képviselt XX.r., a Dávid Ügyvédi Iroda által képviselt XXI.r., Dr. Palánki Zsolt ügyvéd által képviselt XXII.r., Dr. Sztankovics Erika jogtanácsos által képviselt XXIII.r., Dr. Kövy Mihály jogtanácsos által képviselt XXIV.r. és a XXV.r. alperesek ellen keretbiztosítéki jelzálogjog érvényesítése iránt a **Szegedi** Törvényszék előtt 7.G.40.203/2011. szám alatt indított perében a **Szegedi** Ítéltábla Gf.IV.30.187/2013/8. számú végzésével kijavított, Gf.IV.30.187/2013/7. számú ítélete ellen a II.r., a IX.r., a X.r., a XII.r., a XIII.r., a XIV.r. és a XV.r. alperesek által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán indult felülvizsgálati eljárásban - tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a II.rendű, a IX. rendű, a X. rendű, a XII-XV. rendű alpereseket, hogy fizessenek meg személyenként a felperesnek 15 napon belül 12.700 (tizenkettőezerhét száz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A II. rendű, a IX. rendű, a X. rendű, a XII-XV. rendű alperesek személyes költségmentessége folytán le nem rótt 3.500.000 (hárommillió-ötszáz ezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A XXII. rendű, az időközben törlésre került XXV. rendű alperes, valamint a perben nem álló **K.P.** Kft. "f.a." gazdasági társaságok tulajdonosai közvetlenül vagy közvetve azonos természetes személyek, a társaságok egy része projekt társaságnak alakult.

A felperes a volt XXV. rendű alperessel, valamint a **K.P.** Kft-vel 2008. május 8-án bankhitel szerződést kötött 308.300.000 Ft keretösszegre, amelynek - és járulékainak - a megfizetésére az adósok közjegyzői okiratba foglaltan 2009. november 8-áig kötelezettséget vállaltak.

A hitelkeret biztosítékeként 400.000.000 Ft keretösszeg erejéig keretbiztosítéki jelzálogjogot alapítottak a felperes javára a volt XXV.r. alperes tulajdonában állt **Sz.**, I. kerület, **K.** u. 55. számú ingatlanra, a **K.P.** Kft. tulajdonában állt **Sz.**, I. kerület **K.** u.7. szám alatti ingatlanra, a XIX. r. alperes tulajdonát képező **M.**, **W.** u.26/B. szám alatti ingatlanra, amelyen a XX. r. alperesnek haszonélvezeti joga áll fenn, valamint a XXII. r. alperes tulajdonában álló **M.**, **Sz.**i út 5. szám alatti ingatlanra.

A felek a hitelszerződésben és a közjegyzői okiratban rögzített jelzálog szerződésben a bankhitel szerződésből eredő jogvitáik elbírálására a Pénz- és Tőkepiaci Állandó Választottbíróóság illetékességét kötötték ki. A felperes javára a keretbiztosítéki jelzálogjog valamennyi ingatlan tekintetében az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre került.

Az I-III. rendű, V-XV. rendű alperesek a **Sz.** **K.** u.7. szám alatti ingatlanon létrejött társasházban lakás, illetve garázs tulajdonjogot, vagy haszonélvezeti jogot szereztek.

A **Sz.**, **K-** u. 55. szám alatti ingatlanon nem jött létre bejegyzett társasház. A volt XXV. r. alperes az 1. számú lakásra és a hozzátartozó garázsra vetített tulajdoni hányadot értékesítette a XVI.r. alperesnek, amelyen a XVII.r. alperes javára bejegyzett elidegenítési és terhelési tilalom, valamint jelzálogjog áll fenn. A volt XXV.r. alperes a XVIII.r. alperesnek a 2. számú lakásnak és a hozzátartozó garázsnak megfelelő tulajdoni hányadot adta el.

A **M.**, **Sz.**i u.5. szám alatti ingatlan tulajdonosa a XXII.r. alperes, amelyen a XXIII. és a XXIV. r. alperesek javára végrehajtási jog került bejegyzésre.

A **M.**, **W.** u. 26/B. szám alatti ingatlanon a XXI.r. alperes javára jelzálogjog áll fenn.

A **K.P.** Kft. 2011. június 22-e óta felszámolás alatt áll. A felperes a hitelezői igényét 148.953.963 Ft-ban jelentette be, 200.000 Ft

nyilvántartásba vételi díj befizetése mellett. A felszámoló az igényt a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 49/D.§-a szerint vette nyilvántartásba.

A jelen per tartama alatt a XXV. alperes is felszámolás alá került. A **Sz.i** Törvényszék az Fpk.06-11/000668/31. számú felszámolási eljárást befejező végzésével a társaságot jogerősen megszüntette, az a cégnyilvántartásból törlésre került. A felszámolási eljárás során a felperes 24.125.759 Ft tőke és 200.000 Ft nyilvántartásba vételi díjnak megfelelő összegben jelentett be hitelezői igényt. A felszámolási eljárásban a követelés nem került kielégítésre.

A felperes módosított keresetében kérte a bíróságot, hogy kötelezze a XXV. r. alperest 165.299.959 Ft tőke, 462.198 Ft ügyleti kamat, 21.804.922 Ft, 2011. június 29-ig számított késedelmi kamat, 356.960 Ft számlavezetési díjtartozás és 165.299.959 Ft után 2011. június 30-tól a mindenkor hatályos kondíciós listában meghatározott, a mindenkori jegybanki alapkamat + 7 % mértékű késedelmi kamat megfizetésére.

A felperes kérte annak megállapítását is, hogy a közjegyzői okirat alapján a felperes kielégítési joga a perbeli bankhitelszerződés vonatkozásában 2009. november 9-én megnyílt és kérte kötelezni az I-XXIV.r. alpereseket, részben mint az ingatlanok tulajdonosait, részben mint a tulajdoni lapokra bejegyzett egyéb jogosultakat annak tűrésére, hogy a követelését a keretösszeg erejéig az ingatlanokból végrehajtási eljárás útján kielégítse.

Keresetének indokolása szerint a XXV.r. alperes azért marasztalható, mert közjegyzői okiratban vállalta a felszámolás alatt álló másik egyenes adós teljes tartozásának a megfizetését is. Előadta, a keretösszeg erejéig a felperes javára a perbeli ingatlanokra jelzálogjogot jegyeztek be. A hitelszerződésekből eredő fizetési kötelezettség esedékessé vált, annak azonban az egyenes adósok nem tettek eleget. A dologi kötelezettek ezért túrni kötelesek, hogy a felperes hitelszerződésből eredő követeléseit az ingatlanokra vezetett végrehajtás útján elégítse ki.

A IV.r. alperes tekintetében a per megszüntetésre került.

Az I-III., V-XVI, a XVIII-XX, XXII és XXV. rendű alperesek kérték a kereset elutasítását. Pergátló kifogásként hivatkoztak a választottbírósági kikötésre, amely álláspontjuk szerint kiterjed a dologi kötelezettekre is. Állították, hogy az egyenes adósok tartozásának összege nem állapítható meg a perbeli szakértői vélemények alapján. A felperes a hitelszerződésekben írt kötelezettségének nem tett eleget. Nem ellenőrizte az ingatlan értékesítéseket és nem követelte meg, hogy a biztosítéki számlára fiztessék be a vevőkkel a vételárat.

A XVII.r. alperes érdemi tárgyalásba nem bocsátkozott, a XXI,

XXIII.r. és XXIV.r. alperesek a kereset teljesítését nem ellenezték.

Az elsőfokú bíróság a keresetet érdemben elbírálvá kötelezte a volt XXV.r. alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 165.299.959 Ft-ot, annak késedelmi kamatát és 22.624.086 Ft-ot. Kötelezte az I-III., V-XXV.r. alpereseket annak tűrésére, hogy a felperesnek a XXV.r. alperessel és a **K.P.** Kft-vel szemben fennálló hitelszerződésekből eredő követelését 400.000.000 Ft erejéig bírósági végrehajtás útján az alperesek tulajdonában levő, illetve egyéb jogukkal terhelt ingatlanok értékesítésével kielégítse. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Az elsőfokú ítélet meghozatalát követően a II.r. és a XII-XIII.r. alperesek a 1809/A/16. és a 1809/A/31. hrsz.-ú ingatlanok tehermentesítéséhez szükséges 22.085.000 Ft-ot a felperesnek megfizették. A felperes a keretbiztosítéki jelzálogjogának törlésére vonatkozó engedélyt az említett ingatlanokra vonatkozóan kiadta.

A felperes, a II, IX-X, XII-XV, XIX-XX, XXII.r. alperesek fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette. Fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatta és az alpereseket annak tűrésére kötelezte, hogy a felperes a felsorolt ingatlanokból - kivéve a **Sz.** 1809/A/16. és a 1809/A/31. hrsz. alatti ingatlanokat - valamint a **M.**, 29/A/25 hrsz. alatt felvett ingatlanból 105.703.560 Ft összegű követelését kielégítse. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A választottbírósági kikötésre hivatkozó pergátló kifogással összefüggésben kifejtette, az ingatlanok tulajdonosai között egyszerű pertársaság (Pp.51.§ b) pont), míg a XIX. és XX. r. alperesek között a Pp.51.§ a) pontja szerinti egységes pertársaság jött létre. A XX.r. alperesre a választottbírósági kikötés nem terjed ki, ezért az egységes pertársak együttes perlése miatt a XIX.r. alperes vonatkozásában a választottbírósági kikötés betarthatatlan.

A másodfokú bíróság részletesen elemezte a dologi kötelezettség tartalmát, amelynek lényege, hogy a személyes és a dologi kötelezett személye különválhat. A dologi kötelezett a zálogtárgy mindenkorai tulajdonosa. A zálogtárgyból való kielégítést mindenki tűrni köteles, aki azon a zálogjog alapítását követően tulajdonjogot vagy más jogot szerez (a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 256.§ (1) bekezdés). Utalt arra, olyan esetekben, amikor a zálogtárgyat a tulajdonosa elidegeníti, az új tulajdonos lesz a zálogkötelezett (dologi kötelezett). A személyi kötelezett a tartozásért korlátlanul felel, míg a dologi kötelezett a dologgal. Ez utóbbitól a jogosult pénzkövetelése teljesítését nem, csak a szerződésben rögzített dologból történő

kielégítés tűrését követelheti.

A perbeli esetben a projektcégek az ingatlanokra felvett hitelből a kivitelezést megkezdték. A **Sz., K.** u. 7. szám alatt társasházakat alapítottak és az egyes - a felperes javára 400.000.000 Ft keretbiztosítéki jelzálogjoggal terhelt - lakásokat értékesítették. A felperes és a volt XXV.r. alperes valamint a **K.P.** Kft. közötti hitelszerződés szerint a lakások vételárát a vevők csak a banknak fizethették volna meg egy meghatározott számlára. Az érintett alperesek azonban az ellenértéket közvetlenül az eladónak adták át. Az adásvételi szerződések eredményeként az I-XV.r. alperesek a **K.** utcai társasházi lakások tekintetében, a XVI. és XVIII.r. alperesek a **K.** utcában, a XXII.r. alperes a **M. Sz.**i út 5. szám alatti ingatlan tulajdonosaként dologi kötelezetté vált.

Az ügyvédi közreműködéssel megkötött szerződésben a vevők nem kellő gondossággal jártak el. Bár az ingatlan-nyilvántartás tartalmazta a keretbiztosítéki jelzálogjogot, a tehermentesítésről nem gondoskodtak. Megfelelő gondosság - megfelelő ügyvédi tájékoztatás esetén - meg kellett volna keresniük a felperest, és a zálogjog törlésének feltételei ismeretében a bank által megjelölt számlára kellett volna befizetniük a vételárát.

A másodfokú bíróság nem fogadta el az alperesek idő előtti követelésre vonatkozó kifogását sem. Véleménye szerint a zálogkötelezett - dologi kötelezett - nem követelheti, hogy a jogosult a követelés behajtását előbb a személyes kötelezett ellen kísérelje meg. A dologi adóssal szembeni fellépéshez csak annyi szükséges, hogy a főadóssal szembeni igényérvényesítés megnyíljon. Miután az egyenes adóssal szemben a hitelező követelése esedékessé vált, a felperes keresete a dologi kötelezettekkel szemben nem idő előtti.

A másodfokú bíróság kiemelte, az alperesek dologi adósként a teljes fennálló követelésért tartoznak helytállni. A főkötelezettek elleni felszámolási eljárás kihat a dologi kötelezettek kötelezettségére is. Ha a főkötelezettel szembeni igény tekintetében a felszámolási eljárásban már bekövetkezett a jogvesztés, az kihat a járulékos kötelezettekre is. A volt XXV.r. alperes és a **K.P.** Kft.-vel szemben bejelentett követeléseken felül a felperes a dologi kötelezettekkel szemben sem érvényesíthet igényt. Miután késedelmi kamatot a felszámolási eljárásban nem érvényesített, ezért a másodfokú bíróság, a perbeli szakértői véleményre és az időközben történt fizetésekre is tekintettel, 105.867.175 Ft-ban állapította meg a perbeli kölcsönszerződésből még fennmaradt tartozás összegét.

Az alperesek vitatták a felperes követelésének összegét, az elsőfokú eljárásban beszerzett szakértői véleményeket. A másodfokú bíróság azonban azokat aggálytalannak találta.

A fellebbezésben hivatkozottak alapján nem tartotta

jogsabálysértőnek az elsőfokú bíróság eljárását, mert megállapította, az tájékoztatta arról a volt XXV.r. alperest, hogy a törvényszék előtti eljárásban a jogi képviselő közreműködése nélkül eljáró fél perbeli cselekménye és nyilatkozata hatálytalan. A másodfokú bíróság utalt arra is, hogy a volt XXV.r. alperes fellebbezést nem terjesztett elő.

A II, IX-X, XII-XV.r. alperesek felülvizsgálati kérelmükben elsődlegesen kérték a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az eljárás megszüntetését. Másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését - az elsőfokú bíróság ítéletére is kiterjedően - és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását.

Állították, hogy a jogerős ítélet sérti a Pp.41.§ (3) bekezdését. Az érintett felek ugyanis minden, a jelzálogszerződéssel összefüggő vitájuk tekintetében a Pénz- és Tőkepiaci Állandó Választottbíróság eljárását kötötték ki. Mivel a felperes a követelését e kikötést tartalmazó zálogszerződésre alapítja, a választottbírósági kikötés a dologi adósokra, mint az egyenes adós különös jogutódaira kiterjed. Az ügyben illetékességgel nem rendelkező bíróságok jártak el.

A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő alperesek fenntartották azt az érvelésüket is, hogy a kereset idő előtti, ezért az ítélet sérti a Pp.130.§ (1) bekezdésének f) pontját. Az egyenes adósok felszámolásának befejeződése előtt nem állapítható meg ugyanis, hogy milyen összegben nyer kielégítést a felperesi hitelezői igény. Ha a felperes követelése csökken, akkor nem, vagy nem ilyen mértékben lenne szükség a dologi adósok tűrésre kötelezésére. Utaltak arra is, a dologi kötelezettek hitelezői igényt már nem tudnak bejelenteni a főadósok elleni felszámolási eljárásokban, mert a bejelentésre nyitva álló határidő eltelt. Teljesítésük esetén az adósokkal szemben megtérítési igénnyel nem élhetnének.

Az érintett alperesek hivatkoztak arra is, a jogerős ítélet sérti a Pp.163.§ (1)-(2) bekezdését, a 177.§ (1), (6) bekezdését, 182.§ (3) bekezdését, 183/A.§ (3) bekezdését, 221.§ (1) bekezdését. A felperest megillető tartozás összegét ugyanis az ítéeltábla nem megalapozottan állapította meg. Nem vizsgálta a banki könyvelés jogsabályszerűségét. Az alperesek állították, adat merült fel az eljárás során arra, hogy a felperes nem szerződésszerűen, illetve az egyenes adósok rendelkezéseitől eltérően végzett banki műveleteket. Szükségesnek tartották volna az egyes tranzakciók alapbizonylatainak, azok jogsabályi, illetőleg szerződéses előírásoknak megfelelő vizsgálatát, a pénzmozgásra vonatkozó adatok bevitelének szerződés- és jogsabályszerűségének ellenőrzését. Hiányolták a felperes és az egyenes adósok közötti levelezésben foglaltak elemzését. Véleményük szerint annak eredményeként

feltételezhetően további tanúbizonyításra lett volna szükség. Szükségesnek vélték a szakértői vélemény kiegészítését. A bizonyítást ezért nem tartották teljeskörűnek. Véleményük szerint a jogerős ítélet nem tartalmazza, hogy miért került sor az alperesek által felajánlott bizonyítás mellőzésére.

Állították azt is, a be nem azonosítható, de óvadéki számlán levő pénzeszközök vizsgálata is elmaradt. Az egyébként csak a dologi adósok pénze lehet, amely a tehermentesítést szolgálja. Sérelmesnek tartották, hogy a felperes követelésének csökkenése nem járt tehermentesítéssel.

Az alperesek álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Pp. 73/A-C. §-át is, mert az egyenes adósok képviseletében az elsőfokú eljárásban ügyvédjelölt járt el. Tévesnek tartották azt a megállapítást, hogy mivel az elsőfokú bíróság tájékoztatást adott a kötelező jogi képviseletről, e körben eljárási jogszabálysértés nem történt.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte. Vitatta az alperesek által állított jogszabálysértéseket.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül a Pp. 275. § (2) bekezdése szerint. Azt az alperesek által hivatkozottak alapján az alábbiakra tekintettel nem találta jogszabálysértőnek.

A Kúria elsődlegesen az alperesek Pp. 41. § (3) bekezdésére alapított kifogását vizsgálta meg. Megállapította, hogy e jogszabály alkalmazása - kizárólagos illetékesség kikötésének hiányában - nem merült fel, így annak megsértésére sem kerülhetett sor. A perbeli hitel-, illetve jelzálogszerződésekben tett választottbírószági eljárásra vonatkozó kikötés nem az említett Pp. 41. § (3) bekezdésén, hanem a Vbt. 3. §-án alapszik. A jelzálogjog ingatlanra történő bejegyzésével egy dologi jogi, abszolút szerkezetű jogviszony jött létre, amely alapján, ha a zálogjoggal terhelt ingatlan értékesítésre kerül, az ingatlanon fennálló zálogjog jogosultja a mindenkori tulajdonossal szemben érvényesítheti az igényét. A felperes az érintett alperesekkel szemben a jelzálogjogát kívánja érvényesíteni. Azok túrési kötelezettsége nem az egyenes adósokkal kötött szerződésből, hanem a jelzálogjogból ered. Ők nem minősülnek a személyes kötelezettek jogutódainak. A felperes és közöttük levő jogvitájuk elbírálására a választottbírószágnak nem áll fenn a hatásköre, mert a személyes kötelezettek által kötött jelzálogszerződésben írtak - így a választott bírószági eljárás kikötése is - csak az abban részes feleket kötik.

A Kúria nem észlelte a Pp. 73/A. - 73/C. §-ok megsértését sem. Az

elsőfokú bíróság ugyanis, amint arra a másodfokú bíróság is utalt, e körben a szükséges tájékoztatást a Pp.73/B.§ (6) bekezdésében írt jogkövetkezményekre utalással 20. sorszámú végzésében, majd a jogi képviselőlet megszűnése után is megadta.

Az egyenes adós alperes az első tájékoztatást követően ügyvédi képviselőletéről gondoskodott. Annak ellenjegyzésével nyilatkozatokat is terjesztett elő. Ismeretében volt a tájékoztatás alapján annak is, hogy ügyvéd közreműködése nélkül tett bármely nyilatkozata hatálytalan. Olyan eljárási szabálysértés - amint arra a másodfokú bíróság is utalt - nem történt, amely miatt az elsőfokú eljárás megismétlése elrendelésének lett volna helye.

A Kúria egyetértett a jogerős ítéletben kifejtett azzal az állásponttal is, hogy a kereset nem idő előtti. A követelés esedékessé válását követően - nemfizetés esetén, a Ptk. 251. § (1) bekezdése értelmében ugyanis - a zálogjogosult érvényesítheti a zálogkötelezettel szembeni igényét. Nem vitásan, ha a felszámolási eljárásokban a személyes kötelezett adós vagyonából a tartozás csökkenthető, vagy kielégíthető, akkor csökken vagy megszűnik a felperes dologi adósokkal szembeni igénye is. A zálogjogosult azonban a fentiek szerint nem köteles megvárni a felszámolási eljárás befejezését, követelésének esedékessé válásával megnyílik a kielégítési jogosultsága, és a zálogtárgyból - legyen az a személyes kötelezettnél, vagy a dologi kötelezettnél - kielégítést kereshet.

Téves az az alperesi hivatkozás, hogy a személyes kötelezett adósok elleni felszámolási eljárásban ne lenne mód az ingatlanokból történt felperesi kielégítést követően a hitelezői igények érvényesítésére. Ha ugyanis a zálogjogosult a követelését a személyes kötelezett felszámolási eljárásában bejelentette, és a dologi kötelezett helyt állt a személyes kötelezett tartozásáért, megtérítési igénye a személyes kötelezettel szemben akkor tekintendő keletkezettnek, amikor a zálogjogosult kielégítése megtörtént. Ha ebben az időpontban még nem fejeződött be a személyes kötelezett felszámolási eljárása, a Cstv. 37.§ (2) bekezdése alapján a hitelezői igény bejelenthető. (A XXV. r. alperes felszámolási eljárása egyébként már befejeződött. A megtérítési igény vele szemben ez okból nem érvényesíthető.)

A Kúria álláspontja szerint a megelőzően eljáró bíróságok a tényállást a Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bizonyítékokat egybevetve okszerűen, a meggyőződésük szerint mérlegelve állapították meg. A meghallgatott tanúk és a beszerzett szakértői vélemények ismeretében - figyelemmel a XXV.r. alperes felszámolójának a nyilatkozatára is, amely szerint az adóstól a jogvita eldöntése során felhasználható iratokat nem kapott - nem lehetett más következtetést levonni, mint hogy az egyenes adós személyes kötelezettek szabálytalanul jártak el, az ingatlanok vevőitől átvett vételárakat nem a perbeli szerződéses előírásoknak

megfelelően, elkülönített számlára fizették be, és az ingatlanok vevői sem fordítottak kellő figyelmet arra, hogy tehermentes ingatlan tulajdonjogot szerezzenek meg.

A Pp. 3. § (3) bekezdése, illetve 164. §-a alapján a felperest terhelte a keresetét megalapozó tények bizonyítása. A Pp. 3. § (5) bekezdése szerint az ehhez szükséges bizonyítékokat szabadon megválaszthatta, rendelkezésre bocsáthatta. Az alperesek csak állították, hogy vannak olyan tények, amelyek befolyásolhatnák a per kimenetelét. Ezt azonban nem bizonyították, de még csak nem is valószínűsítették. Nem merült fel a perben adat arra vonatkozóan ugyanis, hogy a felperes nem szerződésszerűen, illetve az egyenes adósok rendelkezéseitől eltérően végzett banki műveleteket.

Az elsőfokú bíróság az alperesek által indítványozott tanúkat meghallgatta, igazságügyi könyvszakértő és informatikai szakértő bevonásával határozta meg az összegszerűséget, amit az egyenes adósokkal szembeni felszámolási eljárási adatok is alátámasztottak. A Kúria sem a szakértői bizonyítással kapcsolatosan alperesek által hivatkozott eljárási szabályok, sem a bizonyítási szabályok megsértését nem észlelte. Úgy ítélte, a másodfokú bíróság a jogerős ítéletben a Pp. 221. § (1) bekezdése alapján a szükséges körben a döntését megindokolta.

Mindezekre tekintettel a jogerős ítélet nem jogszabálysértő. A Kúria ezért azt a Pp.275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperesek felülvizsgálati kérelme alaptalan volt. A Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp.78.§ (1) bekezdése értelmében ezért kötelesek megfizetni a felperes felülvizsgálati eljárással kapcsolatos költségét. Ez a felperes jogi képviselővel felmerült ügyvédi munkadíjból áll. Az ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5)-(6) bekezdése, továbbá a 4/A.§ (1) bekezdése alapján állapította meg, a másodfokú bírósággal azonos körülményeket mérlegelve. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 59.§ (1) bekezdése és 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13-15.§-a alapján az alperesek által le nem rótt illetéket az állam viseli.

Budapest, 2014. június 17.

Dr. Pethőné dr. Kovács Ágnes s.k. a tanács elnöke, Dr. Csőke Andrea s.k. előadó bíró, Dr. Osztovits András aláírásban akadályozott bíró helyett dr. Pethőné dr. Kovács Ágnes s.k. bíró

A kiadmány hitelélül: